

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Vinařství Ludwig s.r.o.**
sídlem Palackého 956, Rostoky
zastoupen Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2023, č. j. MZE-40777/2023-18124, sp.
zn. MZE-34125/2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žádostí o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“), ze dne 28. 3. 2023, obrátil na Státní zemědělskou a potravinářskou inspekci (dále jen „inspekce“). Požádal o poskytnutí informací o odebíraných vzorcích pro Evropskou databanku analytických údajů o izotopech (dále jen „evropská databáze“) a pro vlastní databázi izotopových hodnot Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále jen „interní databáze“) z období sklizně a zpracování hroznů 2017/2018 a 2022/2023, a to o údaje o počtu odebraných vzorků, o hmotnosti jednotlivých vzorků, o datu jejich odběru, údaje o tom, ze kterých obcí a viničních tratí odebrané vzorky pocházely, o povětrnostních podmínkách před sklizní, zejména o srážkách 10 dní před sklizní, a o tom, zda se jednalo o vzorky ze zavlažovaných vinic či nikoliv, případně zdroj zavlažování a datum posledního zavlažování. Žalobce upřesnil, že nepožaduje žádné údaje o izotopech odebíraných vzorků, tj. údaje, které by mohly být důvěrné, resp. jejichž poskytnutí by mohlo jakkoliv ohrozit činnost inspekce.
2. Inspekce žalobci částečně poskytla informace z interní databáze. Žalobce obdržel údaje o počtu vzorků, o hmotnosti jednotlivých odebraných vzorků a údaje o zdroji, ze kterého byly vinice zavlažovány. Inspekce zároveň rozhodnutím ze dne 12. 4. 2023, č. j. SZPI/AD995-4/2023, rozhodla o odmítnutí poskytnutí zbývajících informací z části výrokem I. z důvodu podle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona a § 3 odst. 4 zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci (dále jen „zákon o SZPI“), jelikož se jedná o informace vnitřní povahy, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit kontrolní činnost inspekce, a z části výrokem II. z důvodu podle § 2 odst. 4 informačního zákona, jelikož požadované informace neexistují.
3. Žalovaný napadeným rozhodnutím změnil výrok I. tak, že ve výroku specifikovanou část informací odmítl poskytnout z důvodu podle § 3 odst. 4 zákona o SZPI ve spojení s § 2 odst. 3 informačního zákona. Ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

II. Žaloba

4. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu. Uvedl, že v roce 2019 inspekce odebrala vzorky jeho vín, provedla jejich analytický rozbor a na základě porovnání s reprezentativními vzorky z databází dospěla k závěru, že některá z posuzovaných vín nebyla vyrobena z hroznů sklizených ve vinařské oblasti Morava. V řízení o přestupku, jehož se měl žalobce v důsledku tohoto zjištění dopustit, se žalobce nemohl úspěšně bránit. Nedisponoval totiž žádnými relevantními informacemi o skladbě jednotlivých databází, třebaže měl pochybnosti o reprezentativnosti vzorků vybraných pro obě databáze. Porovnání s údaji v databázích bylo přitom jediným důkazem o vině žalobce.
5. Žalobce požadoval informace také proto, aby byl zajištěn dohled veřejnosti nad činností inspekce při tvorbě databází. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 3. 2023, č. j. 4 As 37/2022 – 109, dospěl k závěru, že inspekce při vytváření interní databáze v roce 2017 prokazatelně nepostupovala dle pravidel nařízení Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. června 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008 o společné organizaci trhu s vínem, pokud jde o programy podpory, obchod se třetími zeměmi, produkční potenciál a kontroly v odvětví vína (dále jen „nařízení č. 555/2008“), což

prohlubuje zájem na veřejné kontrole. K obdobnému pochybení mohlo dojít i při vytváření evropské databáze.

6. Inspekce odmítla poskytnout požadované informace, aniž by provedla test proporcionality. Po podání odvolání jej sice provedla, nicméně bez dostatečného odůvodnění. Žalovaný se vůbec nezabýval námitkami žalobce proti nesprávnému provedení testu proporcionality a jeho nedostatečnému odůvodnění a rozsahem poskytnutých informací. Z napadeného rozhodnutí proto není zřejmé, jakými úvahami se žalovaný řídil a z jakých podkladů vycházel.
7. Změněný výrok neodpovídá odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dle výroku je důvodem odmítnutí poskytnutí informace § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI, stěžejní část odůvodnění napadeného rozhodnutí však pojednává o jiných důvodech pro odmítnutí poskytnutí informací a je proto irelevantní. Žalovaný ani náznakem neodůvodňuje, jakým způsobem mohou žalobcem požadované informace vést k případnému narušení účelu kontrol, což je esenciální podmínkou, aby mohl odmítnout poskytnutí informací z uvedených důvodů.
8. Poskytnutím požadovaných informací dle žalobce nemůže být fakticky ohrožena kontrolní činnost inspekce. Žalobce nemůže nyní obstatat vzorky čerstvých hroznů révy vinné, které byly sbírány v letech 2017 či 2022. Není schopen jakkoliv rekonstruovat evropskou databázi ani interní databázi a případně je zneužít. Nemůže zjistit údaje o izotopech vzorků, a o takové údaje ani nežádal. Pokud by žalovaný řádně provedl test proporcionality, musel by dospět k závěru, že je žalobci možné poskytnout minimálně větší rozsah požadovaných informací. Žalobce proto navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil a nařídil inspekci poskytnout požadované informace, eventuálně vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

9. Žalovaný uvádí, že napadeným rozhodnutím změnil prvostupňové rozhodnutí tak, že v jeho výroku zrušil odkaz na § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona, námitka týkající se absence hodnocení testu proporcionality proto není případná. Samotný test inspekce provedla již ve svém rozhodnutí, později pouze doplnila argumentaci k jednotlivým kritériím. Takový postup je v souladu s § 16 odst. 4 informačního zákona. Žalovaný se s provedeným testem proporcionality a s jeho závěry ztotožňuje. Odůvodnění prvostupňového rozhodnutí obsahuje úvahu, jakým způsobem mohou žalobcem požadované informace vést k narušení kontrol. Zdůrazněna je ochrana efektivního provádění kontrol geografického původu vína a ochrana pěstitelů, kteří inspekci vzorky hroznů poskytují. Informace v evropské databázi jsou navíc důvěrné, i z tohoto důvodu je nelze poskytnout. Žalobce by mohl na základě poskytnutých informací identifikovat odrůdy a vinice, ze kterých pocházely vzorky hroznů, provést jejich laboratorní rozbor a vytvořit tak duplikát izotopových databází. Poskytnutí informací by proto ohrozilo samotný smysl existence databank a jejich vypovídací hodnotu.
10. Inspekce vysvětlila, jakým způsobem mohou požadované informace vést k narušení kontrol, na str. 5 – 7 prvostupňového rozhodnutí. Kromě všech důvodů pro neposkytnutí dat z interní databáze se na data z evropské databáze navíc aplikuje další zvláštní předpis, Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/274 ze dne 11. prosince 2017, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013, pokud jde o systém povolení pro výsadbu révy, certifikaci, evidenční knihu vstupů a výstupů, povinná prohlášení a oznámení, a k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013,

pokud jde o příslušné kontroly, a zrušuje prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/561 ve znění prováděcího nařízení Komise (EU) 2021/1007 (dále jen „nařízení č. 2018/274“), které taktéž upravuje, komu a za jakých okolností mohou být informace poskytnuty. Žalobce tyto podmínky nesplňuje.

11. Žalobce v replice uvádí, že test proporcionality nebyl proveden, ačkoliv jeho absenci namítal v odvolání. V prvostupňovém ani napadeném rozhodnutí nedošlo k poměrování práva na informace a veřejného zájmu na údajné ochraně požadovaných informací

IV. Posouzení věci krajským soudem

12. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Zdejší soud rozhodl bez jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Žaloba **není** důvodná.
14. Námitky žalobce směřují pouze proti části rozhodnutí, kterou bylo poskytnutí informací odmítnuto dle § 2 odst. 3 informačního zákona ve spojení s § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI (výrok I.). Zdejší soud se proto nebude zabývat tou částí rozhodnutí, která se věnuje informacím, které dle inspekce neexistují (výrok II.).
15. Podle § 2 odst. 3 informačního zákona se tento zákon *nevztahuje na poskytování informací o údajích vedených v centrální evidenci účtů a v navazujících evidencích, informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací.*
16. Podle § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI *inspekce při plnění úkolů podle tohoto zákona a podle zvláštních zákonů neposkytuje informace, jejichž zveřejnění by narušilo účel kontrol.*
17. Důvodová zpráva k posledně citovanému ustanovení (důvodová zpráva k zákonu č. 174/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony) uvádí, že *Státní zemědělská a potravinářská inspekce při výkonu své působnosti disponuje informacemi, jejichž poskytnutí podle zákona 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, by omezovalo či znemožňovalo plnění jejich úkolů. Byť zákon 106/1999 Sb. obsahuje úpravu, která je využitelná k odmítnutí poskytnutí takové informace, neobsahuje výslovnou úpravu v návaznosti na kontrolní činnost.*
18. Ustanovení § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI nepředstavuje komplexní zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 informačního zákona. Na postup při vyřizování žádosti se proto vztahuje jak uvedené ustanovení zákona o SZPI, tak příslušná ustanovení informačního zákona.
19. Inspekce se v prvostupňovém rozhodnutí zabývala otázkou, zda by poskytnutí požadovaných informací narušilo účel kontrol ve smyslu § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI. Uvedla, že v případě údajů o tom, ze kterých obcí a viničních tratí odebrané vzorky pocházely, o datu jejich odběru, povětrnostních podmínkách před sklizní, zejména o srážkách 10 dní před sklizní, o tom, zda se jednalo o vzorky ze zavlažovaných vinic, či nikoliv, a v případě, že byla vinice zavlažována, informaci o datu posledního zavlažování, se jedná o informace, jejichž zveřejnění by mohlo narušit efektivitu kontrolní činnosti.

Informace o tom, ze kterých obcí a konkrétních viničních tratí vzorky pocházejí (či dokonce v kombinaci s údaji o datu sběru) by umožnily žalobci ztotožnit původ jednotlivých vzorků vína sloužících jako referenční hodnoty interní databáze. Žalobce by si na základě těchto informací mohl obstarat vína vyrobená z hroznů sklizených ve stejných dnech a lokalitách a rekonstruovat si databáze kontrolního orgánu. Mohl by tak zjistit izotopové hodnoty a následně přípustnou míru falšování. Poskytnutí informací o srážkách 10 dní před sklizní a o zavlažování by zase vedlo k rozkrytí akceptovatelné míry falšování v případě nedovoleného zvodnění výrobků z vinné révy. V důsledku by tak mohlo dojít k úplnému ochromení systému kontroly zeměpisného původu i dalších praktik falšování vína vůči žadateli, v případě dalšího šíření i vůči jiným subjektům. V neposlední řadě by mohli být identifikováni pěstitelé, kteří kontrolnímu orgánu vzorky hroznů poskytují, a na tyto vyvíjen tlak.

20. Zdejší soud se proto neztotožňuje s námitkou, že správní orgány nevysvětlily, jakým způsobem mohou žalobcem požadované informace vést k případnému narušení účelu kontrol. Soud považuje úvahu inspekce za srozumitelnou a logickou. Žalobce ji rozporuje pouze tvrzením, že poskytnutí ani poskytnutí většího rozsahu informací (oproti tomu, co mu inspekce poskytla) by mu stále neumožňovalo přesnou rekonstrukci databází. Z toho důvodu mu měly být poskytnuty alespoň některé další informace. Zdejší soud se s touto argumentací neztotožňuje. V první řadě si je nutné uvědomit, že hranici, za kterou již bude možné poskytnuté informace popsáním způsobem zneužít, je takřka nemožné pevně stanovit. Každou další poskytnutou informací o odebíraných vzorcích je totiž dána vyšší pravděpodobnost a přesnost zpětné rekonstrukce databáze. Jinak řečeno, čím více informací o vzorcích bude mít žalobce k dispozici, tím přesnější, potenciálně zneužitelné, hodnoty může získat. Na tom nic nemění ani tvrzená nemožnost obstarat si vzorky čerstvých hroznů sbíraných v již uplynulých letech. Je totiž možné si obstarat vína z těchto hroznů vyrobená.
21. Sám žalobce v žádosti uvedl, že nechce poskytnout informace, které by ohrožily kontrolní činnost inspekce. To, že se žalobce s inspekcí neshodne na míře rizika zneužití informací, ovšem neznamená, že by inspekce rozhodnutím o odmítnutí poskytnutí informací či v jeho odůvodnění pochybila.
22. Neobstojí ani námitka, že správní orgány neprovedly test proporcionality. Předně je třeba usměrnit závěr žalovaného ve vyjádření k žalobě, že test proporcionality nebyl v posuzovaném případě potřeba. Judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, č. j. 8 As 55/2012 – 62) požaduje provedení testu proporcionality (správní úvahy, zda v konkrétním případě nemá být zákonná ochrana informací prolomena z důvodu přednosti práva na informace) u všech zákonných důvodů, takže se do značné míry stírá rozdíl mezi obligatorními a fakultativními důvody odepření poskytnutí informací. Ze strany správních orgánů by však (v případě obligatorních důvodů) měla postačovat „*elementární a bezformální úvaha, splňující pouze požadavky srozumitelnosti a přezkoumatelnosti*“ (nález Ústavního soudu ze dne 21. 3. 2017, sp. zn. IV. ÚS 3208/16).
23. K tomu lze uvést, že ačkoliv prvostupňové rozhodnutí neobsahuje část explicitně označenou jako test proporcionality, lze v něm na str. 5 až 7 nalézt úvahy, které obsahově testu proporcionality odpovídají. Inspekce uvedla, jaká jsou rizika poskytnutí požadovaných informací, a poskytla proto pouze informace, které dle jejího uvážení neohrožují kontrolní činnost a integritu interní databáze. Z evropské databáze neposkytla inspekce žádné údaje, jelikož to v jejím případě explicitně vylučuje nařízení č. 2018/274. Z odůvodnění je tedy

zřejmé, že inspekce provedla správní úvahu o konfliktu práva na informace a veřejného zájmu na zachování funkční kontrolní činnosti. Formalizovaný test proporcionality inspekce doložila ve stanovisku k odvolání, kde své argumenty rozvedla, resp. zejména formalizovala do struktury tří kroků testu proporcionality. Ke kritériu vhodnosti inspekce uvedla, že odmítnutí poskytnutí informací požadovaných žalobcem je schopno dosáhnout zamýšleného cíle, ochrany efektivního provádění kontrol původu vína a ochrany pěstitelů. Ke kritériu potřebnosti uvedla, že existovaly pouze možnosti informace poskytnout, či neposkytnout. Inspekce proto poskytla pouze ty informace, u kterých to bylo s ohledem na chráněný zájem možné. Konečně inspekce uvedla, že újma na základním právu žalobce (právu na informace) nebyla nepřiměřená ve vztahu k neposkytnutí informace. Naopak, poskytnutí požadovaných informací by mohlo zásadně ochromit kontrolní činnost. Vzhledem k tomu, jaké požadavky jsou kladeny na správní orgány při provádění testu proporcionality, nelze prvostupňovému rozhodnutí v tomto směru mnoho vytknout.

24. Žalobci lze dát za pravdu v tom, že napadené rozhodnutí žalovaného je naopak v tomto ohledu na hranici přezkoumatelnosti. Dle zdejšího soudu však ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím ještě ob stojí. Třebaže mnoho vlastních úvah k této otázce žalovaný v napadeném rozhodnutí neučinil, je zřejmé, že se ztotožnil s hodnocením inspekce a doplnil do napadeného rozhodnutí formalizované úvahy inspekce prezentované ve stanovisku k odvolání, s nimiž předtím žalobce seznámil. Vzhledem k tomu, že ani žalobce ve vztahu k proporcionality odmítnutí žádosti v odvolání mnoho nenamítal (namítal pouze absenci testu proporcionality a seznámil správní orgány s tím, jaký je jeho zájem na poskytnutí informací), hodnotí zdejší soud odůvodnění napadeného rozhodnutí jako dostačující.
25. Žalobce uvádí, že požadované údaje potřebuje pro svou obranu v přestupkovém řízení. Zdejší soud ale nesdílí názor, že proto, aby se mohl žalobce kvalifikovaně bránit, je nutné, aby měl údaje o skladbě databází. Zpochybnit obsah databází, ze kterých vycházely orgány v přestupkovém řízení, může totiž i bez nich. Pokud má za to, že jeho víno pochází z konkrétní oblasti, která se určitými vlastnostmi vymyká jiným lokalitám, a toto namítne během přestupkového řízení, bude na správních orgánech, aby prokázaly, že namítané odlišnosti nemají na zjištění přestupku vliv nebo že databáze relevantní vzorky pro porovnání obsahuje. Ostatně obdobné námitky bez znalosti nyní požadovaných informací žalobce v minulosti uplatnil i v řízeních před zdejším soudem (viz rozsudky ze dne 25. 11. 2021, č. j. 30 A 23/2020 – 658, a č. j. 30 A 24/2020 – 618). V obou případech mu zdejší soud mimo jiné sdělil, že *východí teze a postupy žalovaného jsou správné, že jeho databáze vzorků autentických vín jsou plně vypovídající, a že i přesto, že se v plné míře nemůže zabývat rozhodnutím o žádosti o informace, jen stručně připomíná, že žalovaný podle svého vyjádření požadované informace z databanky vín nezpřístupnil žalobci proto, že by jednak hrozilo jejich komerční zneužití, zejména by to však ohrozilo kontrolní činnost žalovaného. Podstatné je, že podle náhledu soudu rozhodnutí žalovaného v oblasti přístupu k informacím nikterak neztížilo procesní obranu žalobce v nynějším řízení.*
26. Dalším důvodem, který vedl žalobce k podání žádosti o informace, byl zájem na veřejném dohledu nad činností inspekce. Inspekce uvedla, že kromě důvodů k neposkytnutí informací z interní databáze se na informace z evropské databáze vztahuje také úprava evropského práva. Sdělování informací obsažených v evropské databázi v případě podezření na nesoulad s předpisy Unie v odvětví vína upravuje článek 28 odst. 1 nařízení č. 2018/274, podle něhož *jsou informace obsažené v analytické databázi s údaji o izotopech na požádání zpřístupňovány laboratorům pověřeným členskými státy. Podle odst. 2 kdykoli je to v řádně odůvodněných*

případech nutné pro vědecké, statistické, kontrolní nebo soudní účely, mohou být informace uvedené v odstavci 1, jsou-li reprezentativní, na vyžádání zpřístupněny příslušným orgánům pověřeným členskými státy za účelem zajištění souladu s předpisy Unie v odvětví vína a vnitrostátním soudům. Tyto informace se použijí pouze pro účely, pro které jsou požadovány, a nakládá se s nimi jako s důvěrnými informacemi. Stejným způsobem, tedy zpřístupněním příslušným orgánům, lze kontrolu provést také ve vztahu k interní databázi inspekce.

27. Veřejný dohled, který svou žádostí sledoval žalobce, je tak zajištěn na institucionální úrovni, a informace obsažené v analytické databázi s údaji o izotopech se proto neposkytují veřejnosti, ale pouze těmto příslušným institucím, aniž by byla ohrožena kontrolní činnost inspekce. Nelze proto souhlasit se žalobcem, že postupy inspekce nepodléhají žádné kontrole.
28. Žalobce s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2023, č. j. 4 As 37/2022 – 109, uvádí, že existují pochybnosti o správných postupech povinného subjektu při odebrání vzorků. Na mysli má zřejmě pochybení inspekce týkající se odebrání vzorku ve váze menší než 10 kg. Nejvyšší správní soud však v 58. bodě odkazovaného rozhodnutí vysvětlil, že nelze na základě tohoto pochybení dovodit, že interní databáze pro rok 2017 byla pro srovnání s odebraným vínem nepoužitelná. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dospěl k závěru, že „*k námitce nereprezentativnosti srovnávacích databází v důsledku absence vzorků ze zavlažovaných vinic Nejvyšší správní soud uvádí, že se i zde ztotožňuje s krajským soudem, podle kterého žalovaný v řízení řádně prokázal, že jeho databáze jsou dostatečně reprezentativní, a to i pro ověřování vzorků vín pocházejících ze zavlažovaných vinic.*“
29. Lze souhlasit se žalobcem, že odůvodnění napadeného rozhodnutí vztahující se k povaze informací dle § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona je poněkud nadbytečné, vzhledem k tomu, že žalovaný odkaz na toto ustanovení odstranil z výroků prvostupňového rozhodnutí, a správně upřednostnil zvláštní důvod neposkytnutí informací dle zákona o SZPI. Podle zdejšího soudu je nadto odkaz na § 11 odst. 1 písm. a) informačního zákona také věcně nesprávný. Žalobcem požadované informace jsou faktickými informacemi, nikoliv metodikami nebo vnitřními pokyny správních orgánů. Nadbytečnost této části odůvodnění ani její věcná nesprávnost však není natolik závažnou vadou, aby způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí. I přes toto dílčí pochybení správních orgánů obsahuje napadené rozhodnutí dostatečné odůvodnění ve vztahu ke změně znění výroků. Je z něj zřejmé, že informace nebyly poskytnuty proto, že by jejich zveřejnění mohlo narušit kontrolní činnost inspekce. Správní orgány také popsaly, jak by k takovému narušení mohlo dojít. Odůvodnění ve vztahu k § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI je součástí prvostupňového rozhodnutí i napadeného rozhodnutí. Námitka, že výrok napadeného rozhodnutí neodpovídá jeho odůvodnění, je proto nedůvodlná.
30. Žalobce cituje důvodovou zprávu k zákonu o SZPI, konkrétně pasáž, že se *navrhuje oprávnění poskytovat obecné informace z kontrolní činnosti, které jsou v zájmu spotřebitele*. Tato pasáž ale hovoří o obecných informacích jako např. informace o provedených kontrolách a jejich výsledcích. Tyto informace povinný subjekt poskytuje a jsou veřejně dostupné na jeho webových stránkách. Požadovaných informací, které již ze své podstaty nejsou *obecné*, se citovaná pasáž netýká.
31. Zdejší soud tedy v souladu se správními orgány dospěl k závěru, že informace požadované žalobcem mají potenciál ohrozit kontrolní činnost povinného subjektu. Takové informace

se podle § 3 odst. 4 písm. a) zákona o SZPI neposkytují. Správní orgány provedly také test proporcionality a dospěly ke správnému výsledku, že zájem na zachování funkční kontrolní činnosti inspekce převažuje nad zájmy žalobce a jeho právem na informace.

V. Závěr a náklady řízení

32. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšný byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. ledna 2024

David Raus v.r.
předseda senátu